

Другъ пжтъ, при жажда зла, лъжливи
 Оазиси въ миражъ гони,
 Другъ пжтъ — вѣвъ битки съ шайки диви
 Влизѧ и зле се накърни
 И сѣ къмъ нови небосклони
 Върви, въ прежеждия безчетъ,
 И трупове изъ пжтя рони, —
 Но сѣ върви напредъ.

Върви той бодъръ, неуморенъ.
 Върви години, вѣкове.
 И тоя чуденъ, неуморенъ
 Керванъ: **Напредъкъ** се зове . . .
 Не смѣта жертви, трудъ не сѣща
 Човѣшкий духъ изъ пжтя свой,
 Едни беди следъ други срѣща,
 Но сѣ пжтува той.

И сѣ напредъ върви, отива
 Къмъ правда и къмъ свѣтлина,
 Презъ заблужденья друмъ пробива
 И води съ мракове война.
 Но той назади не погледва,
 Не се повръща никои пжтъ :
 Хвърчи ил' пѣпли — сѣ напредва
 Керванътъ на духътъ.

